

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/482/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5110209518
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5110209518.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnej veci navrhovateľa: B. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., ul. V. č. XXX/X, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Mariánom Kuckom, advokátom so sídlom D., ul. N. č. X, D., proti odporcovi: Mobis Slovakia, s. r. o., so sídlom Gbeľany, MOBIS ulica č. 1, IČO: 35 876 557, zastúpenému splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Martou Wertlenovou, advokátkou so sídlom D., ul. W. č. XXXX/X B, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 10. februára 2012 č. k. 18C/71/2010-206 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 22. marca 2012 č. k. 18C/71/2010-236, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy odvolacieho a dovolacieho konania v sume 161,04 eur na účet jeho splnomocneného zástupcu, a to JUDr. Marty Wertlenovej, advokátky, so sídlom D., ul. W. č. XXXX/XB, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 18C/71/2010-206 zo dňa 10.02.2012 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 18C/71/2010-236 zo dňa 22.03.2012 žalobný návrh zamietol v celom rozsahu. Navrhovateľa zaviazal nahradiť trovy konania odporcovi vo výške 925,93 eur titulom trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu odporcu JUDr. Marta Wertlenová, advokátka so sídlom B. B. X, D., a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Navrhovateľa zaviazal nahradiť trovy štátu Slovenskej republiky vo výške 81,04 eur na účet Okresného súdu Žilina, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Odporcovi náhradu trov konania za účasť na pojednávaní dňa 22.03.2012 nepriznal.

Konštatoval, že predmetom konania je neplatnosť výpovede zo dňa 30.11.2009. Keďže žalobný návrh bol doručený súdu dňa 30.03.2010 a výpovedná lehota uplynula dňa 31. 01.2010, bol podaný v lehote v zmysle § 77 Zákonníka práce. Z predloženej pracovnej zmluvy mal súd zistené, že navrhovateľ ako zamestnanec a odporca ako zamestnávateľ uzavreli dňa 19.12.2005 pracovnú zmluvu na dobu určitú na jeden rok so skúšobnou dobou tri mesiace. Dodatkom č. 1 k Pracovnej zmluve uzatvoreným dňa 18.12.2006 bola zmenená doba určitá na dobu neurčitú. Odporca listom zo dňa 30.11.2009 dal navrhovateľovi výpoveď v zmysle § 63 ods.1 písm. b/ Zákonníka práce na základe vykonaných organizačných zmien a zmene organizačnej štruktúry oddelenia Administratíva, nakoľko sa stal nadbytočným. Vo výpovedi je taktiež uvedené, že navrhovateľovi boli písomne ponúknuté existujúce voľné miesta, z ktorých ani jedno neprijal a výpoveď bola prerokovaná ZO OZ KOVO Mobis dňa 30.11.2009. Pracovný pomer skončil uplynutím dvojmesačnej výpovednej doby, ktorá začne plynúť dňa 01.12.2009 a uplynie dňa 31.01.2010. Táto výpoveď je podpísaná iba Ing. Q. F. s uvedením, že

zamestnanec po prečítaní odmietol prevziať dňa 30.11.2009, čo je potvrdené podpismi dvoch osôb - Ing. Q. F. a Ing. P. Q.. Navrhovateľ nepopieral, dokonca výslovne uviedol, že danú výpoveď zo dňa 30.11.2009 odmietol prevziať. S poukazom na ust. § 38 ods. 1, 4 Zákonníka práce, vzhľadom k tomu, že navrhovateľ ako zamestnanec odmietol prijať danú písomnosť, účinky doručenia nastali. Súd preto konštatoval, že výpoveď bola navrhovateľovi doručená. Navrhovateľ však listom doručeným odporcovi dňa 25.01.2010 oznámil, že výpoveď zo dňa 30.11.2009 považuje za neplatnú, nakoľko nebola vopred prerokovaná so zástupcami zamestnancov. Žiadal preto odporcu o pridelovanie práce podľa pracovného zaradenia navrhovateľa.

Súd mal preukázané, že navrhovateľovi skutočne bola daná výpoveď z organizačných dôvodov dňa 30.11.2009. Navrhovateľ ju považoval za neplatnú z dôvodu neprerokovania výpovede vopred so zástupcami zamestnancov. Navrhovateľ nenamietal žiadny iný dôvod neplatnosti výpovede okrem neprerokovania vopred so zástupcami zamestnancov.

Najprv súd skúmal splnenie hmotnoprávnych podmienok výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. V tejto súvislosti mal preukázané písomné rozhodnutie zamestnávateľa o organizačnej zmene, v dôsledku ktorej bolo zrušené miesto - pozícia navrhovateľa. Vo výpovedi bolo taktiež riadne uvedené, že na základe vykonaných organizačných zmien a zmene organizačnej štruktúry oddelenia Administratíva sa navrhovateľ stal nadbytočným, pričom bolo uvedené aj zákonné ustanovenie - § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Navrhovateľ po rozsiahlom dokazovaní začal namietat' aj rozhodnutie zamestnávateľa o organizačnej zmene, hoci na pojednávaní dňa 03.09.2010 výslovne uviedol, že jediný dôvod, pre ktorý považuje výpoveď za neplatnú je to, že nebola prerokovaná pred doručením odporcovi. Z predložených listín, ako aj z výpovede Ing. Q. F. z oddelenia ľudských zdrojov u odporcu mal súd za preukázané, že odporca ako zamestnávateľ rozhodol o organizačnej štruktúre. Toto rozhodnutie dokonca pripravoval Ing. Q. F., ktorý zároveň potvrdil, že rozhodnutie podpísal „prezident“ spoločnosti odporcu, ktorý bol v tom čase aj konateľom odporcu. Toto vyplýva aj z úplného výpisu z obchodného registra na odporcu. Súd nezistil preto žiadny relevantný dôvod pochybovať o danom rozhodnutí a posúdil, že výpoveď daná navrhovateľovi zo dňa 30.11.2009 spĺňa všetky hmotnoprávne podmienky stanovené v § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce.

Súd mal preukázané, že odporca predložil navrhovateľovi aj ponuku práce dňa 30.11.2009, z ktorej vyplýva, že na základe vykonaných organizačných zmien pred daním výpovede z organizačných dôvodov podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce ponúka jedno z voľných pracovných miest, pričom tieto miesta boli riadne uvedené. Na danej listine je uvedené, že zamestnanec, t. j. navrhovateľ prehlásil, že takéto pozície neprijíma. Odmietol podpísať dňa 30.11.2009. Prítomní - Ing. Q. F., Ing. P. Q.. Túto ponuku potvrdila aj Ing. P. Q., ktorá uviedla, že z ponúkaných miest bolo pre navrhovateľa vhodné miesto - inšpektor kvality na oddelení kvality. Aj keď navrhovateľ nenamietal danú ponuku, súd považoval za potrebné uviesť, že hoci zamestnávateľ je povinný ponúknuť vhodné voľné miesto, pokiaľ také nemá, tak ani nemôže ho ponúknuť. Odporca preto ponúkol iba tie miesta, ktoré mal k dispozícii a v prípade, že by nebolo žiadne ponúkané miesto vhodné pre navrhovateľa, súd mal za to, že táto skutočnosť nemá za následok neplatnosť výpovede. Avšak Ing. P. Q. uviedla, že jedno ponúkané miesto bolo vhodné a navrhovateľ ani nenamietal nevhodnosť ponúkaných miest.

Podľa súdu navrhovateľ tvrdil, že nedošlo k prerokovaniu pred výpoveďou, ale až po výpovedi, čo preukazuje uznesenie výboru zo dňa 01.12.2009.

S poukazom na vykonané dokazovanie mal súd nepochybne zistené, že dňa 30.11.2009 bola riadne prerokovaná výpoveď daná navrhovateľovi, ktorá mu bola daná až po tomto prerokovaní. Svedkovia, ktorí tvorili v tom čase výbor ZO jednoznačne potvrdili, že výpoveď riadne prerokovali dňa 30.11.2009 okolo 14.00 hod. Svedkovia Ing. Q. F. a Ing. P. Q. potvrdili, že výpoveď bola doručovaná navrhovateľovi dňa 30.11.2009 okolo 15.00 hod po prerokovaní so zástupcami zamestnancov. Svedkovia - zamestnanci odporcu (aj bývalí) potvrdili iba skutočnosť, že navrhovateľovi bola daná výpoveď. Tvrdenie, že k tomu došlo pred obedom dňa 30.11.2009, súd neposúdil ako hodnoverné, nakoľko jednak nepotvrdili jednoznačne, že to bolo určite dňa 30.11.2009, a taktiež niektorí z nich neboli v ten deň ani v práci, hoci presviedčali súd, že im to v ten deň navrhovateľ oznámil pri obede, čo nie je možné, keďže neboli v práci. Taktiež z ich výpovedí nedá sa jednoznačne považovať, že v ten deň, keď im to navrhovateľ oznámil, že skutočne v ten deň aj mu bola oficiálne daná výpoveď, keďže navrhovateľ komunikoval ohľadom skončenia jeho pracovného pomeru už od konca októbra 2009 a z výsluchu svedkov vyplýva, že navrhovateľ im skutočne spomenul, že dostal výpoveď, že končí, ..., ale nie dňa 30.11.2009, ale buď predtým alebo potom. Toto vyplýva aj z toho, že niektorí tvrdili, že navrhovateľ im to povedal pri obede, hoci v ten deň, keď dostal výpoveď, neboli v práci, čo znamená, že im to povedal pri obede v iný deň. Súd dôkaz „výťažok z PC“ so zobrazením výpovede určenej navrhovateľovi spolu so záznamom, kedy bol text naposledy upravovaný nepovažoval za hodnoverný, keďže do systému v PC sa dá zasiahnuť

a zmeniť údaje. Taktiež nebolo vylúčené, že odporca použil znenie výpovede pred poslednou zmenou uloženou naposledy v PC. Poukázal tiež na to, že z daného programového okna sa nedá zistiť, kedy bol dokument v takej podobe vytlačený. Dôležitým však je, v akej podobe bola navrhovateľovi doručovaná, pričom podľa programového okna v PC bola posledná úprava o 14.53 hod. Súd mal za to, že výpoveď bola prerokovaná vopred so zástupcami zamestnancov a posúdil, že došlo k riadnemu prerokovaniu. Zároveň poukázal, že spôsob prerokovania je vnútornou záležitosťou zamestnanca.

Ďalej súd dodal, že navrhovateľ svoju námietku voči výpovedi doplnil po rozsiahlom vykonanom dokazovaní o spochybnenie rozhodnutia zamestnávateľa o organizačnej zmene. Považoval však za preukázané existenciu tohto rozhodnutia v písomnej forme podpísané štatutárnym zástupcom. Poukazovanie navrhovateľa na to, že svedok Ing. Q. F. uviedol pri rokovaní s výborom ZO, že bude organizačná zmena, teda v čase, keď rozhodnutie už malo existovať, súd posúdil za účelové tzv. „chytanie za slovíčka“, nakoľko predsa ak niekto plánuje dať výpoveď 3 zamestnancom a žiada to prerokovať, tak musí to vychádzať z nejakého rozhodnutia. Nie však z rozhodnutia nejakého radového zamestnanca, ale z rozhodnutia zamestnávateľa, ktorý dal pokyn také rozhodnutie pripraviť, čo aj Ing. Q. F. pripravil a štatutárny zástupca podpísal. Teda existencia písomného rozhodnutia zamestnávateľa o organizačnej zmene je nepochybná a na toto rozhodnutie, aj keď nie presne špecifikované, sa odkazuje aj vo výpovedi, aj v žiadosti o prerokovanie.

Z týchto dôvodov posúdil súd výpoveď odporcu zo dňa 30.11.2009 ako platnú a návrhu navrhovateľa nevyhovel.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal trovy konania z titulu právneho zastupovania advokátom v sume 925,93 eur.

Dopíňacím rozsudkom zaviazal navrhovateľa nahradiť odporcovi aj trovy konania štátu z titulu svedočného, ktoré bolo vyplatené z rozpočtových prostriedkov súdu v sume 81,04 eur. Súd skúmal plnenie podmienok pre oslobodenie od súdnych poplatkov u navrhovateľa, pričom nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali oslobodenie od súdnych poplatkov. Zobral do úvahy aj skutočnosť, že navrhovateľ bol v konaní zastúpený advokátom a zo žiadneho ním predloženého dokladu nevyplýva, že by malo ísť o bezplatné zastupovanie. Podľa súdu preto pokiaľ účastník konania je schopný plniť povinnosť vo vzťahu k právnenému zástupcovi - hradiť odmenu za zastupovanie, v zásade musí byť spôsobilý plniť túto (finančnú) povinnosť aj vo vzťahu k štátu. Pri rozhodnutí vychádzal z ust. § 148 ods. 1 O. s. p.

Okrem toho, nakoľko odporca bol v danej veci úspešným účastníkom, prináležala by mu s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. náhrada trov konania aj za účasť na pojednávaní dňa 22.03.2012, ale keďže si náhradu trov konania za tento úkon právnej služby neuplatnil, súd mu ju nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, ktorý navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť a jeho návrhu vyhovieť a zároveň zaviazatť odporcu nahradiť mu trovy prvostupňového a odvolacieho konania. Pokiaľ ide o rozhodnutie, ktorým bol navrhovateľ zaviazaný nahradiť trovy štátu, poukázal navrhovateľ na to, že podal voči rozhodnutiu vo veci samej odvolanie. V konaní ešte nebolo vydané právoplatné rozhodnutie, preto žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie o tejto povinnosti zrušil a rozhodol o povinnosti nahradiť trovy štátu jednou alebo druhou stranou až na základe právoplatného rozhodnutia (výsledku) sporu.

V odvolaní navrhovateľ vytýkal súdu že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a preto rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľ uviedol, že dňa 30.11.2009 mu bola pri osobnom stretnutí doručená odporcom výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Na tomto stretnutí odmietol písomnú výpoveď prevziať s tým, že akceptuje účinky jej doručenia a požiadal o jej zaslanie poštou na jeho adresu. Listom zo dňa 08.12.2009 opätovne žiadal o zaslanie písomnej výpovede na jeho adresu. Odporca mu oznámil listom zo dňa 16.12.2009, že k doručenej výpovedi podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce došlo osobne na pracovisku dňa 30.11. 2009. Ďalej bolo v liste uvedené, že odporca postupoval v súlade s § 38 Zákonníka práce a výpoveď je účinná, pracovný pomer skončí 31.01.2010. Navrhovateľ oznámil odporcovi, že považuje výpoveď zo dňa 30.11.2009 za neplatnú a žiadal odporcu o pridelovanie práce podľa jeho pracovného zaradenia. Odporca neumožnil navrhovateľovi výkon práce po 31.01. 2010, kedy podľa jeho písomného stanoviska mal byť ukončený pracovný pomer.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že z výpisu z uznesenia výboru Základnej organizácie OZ KOVO Mobis Žilina zo dňa 01.12.2009 vyplýva, že výbor sa zaoberal žiadosťou zamestnávateľa, teda odporcu, s obsahom prerokovania návrhu výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. b/ z organizačných dôvodov s navrhovateľom,

ako aj ďalšími zamestnancami. Z uvedeného výpisu z uznesenia vyplýva, že ZO OZ KOVO Mobis Žilina žiadala odporcu o písomné predloženie skladby a stave organizačnej štruktúry, dosahu reštrukturalizácie na jednotlivé pracovné pozície a funkcie. V závere tohto výpisu je konštatované, že výbor ZO žiadosť zamestnávateľa prerokoval a zobral na vedomie.

V tejto súvislosti navrhovateľ uviedol: „Na pojednávaní dňa 28.10.2010 právna zástupkyňa odporcu predložila kópiu výpovede odporcu voči navrhovateľovi spolu s originálom na porovnanie, pričom kópia výpovede zo dňa 30.11.2009 bola založená do spisu a uznesením na str. 2 zápisnice z 28.10.2010 bolo konštatované, že originál výpovede je totožný s predloženou kópiou. Ďalej právna zástupkyňa na tom istom pojednávaní predložila výťažok z počítačového programu s tým, že daná výpoveď bola vytvorená 30.11.2009 o 14.53.05, zmenená bola 30.11.2009 o 14.53.06. Podľa tvrdenia právnej zástupkyne odporcu týmto listinným dôkazom je preukázané, že výpoveď bola vytvorená v konečnej podobe 30.11.2009 o 14.53.06. Na základe uznesenia súdu bol založený do spisu výťažok z počítačového programu - Výpoveď odporcu adresovaná navrhovateľovi spolu s podtabuľkou vlastností.

Z obsahu vyššie uvedených dvoch listinných dôkazov, a to výpovede zo dňa 30.11.2009 a výťažku z počítačového programu, ktoré boli predložené odporcom jasne vyplýva rozpor v obsahu textu tak, ako bolo uvedené na pojednávaní dňa 01.07.2011. Tieto listiny nie sú totožné a v tomto prípade je spochybnený obsah písomného dokumentu výpovede navrhovateľovi, ktorý mu mal byť 30.11.2009 doručený. Svedkyňa Q. na pojednávaní dňa 14.01.2011 na str. 5 zápisnice okrem iného uviedla, keď sa vyjadrovala k obsahu čísla listu 45 (výťažok z počítačového programu): „Áno, tento dokument som ja vytvorila 30.11.2009 o 14.00 hod s tým, že po vyhotovení daného dokumentu som tento dokument uložila, a tak sa zaznamenal čas, ako je tam uvedený. Na tomto čase trvám. Tento čas je ten, kedy som ten dokument vytvorila prvýkrát, a to preto, lebo je nepochybné, že tento dokument som skutočne vytvorila v tom čase, ako je tam uvedené, nakoľko musela som tam vložiť vetu, že výpoveď bola prerokovaná.“. Z výpovede svedkyne Q. vyplýva, že dokumentom, ktorý vytvorila o 14.53.05 je ten dokument, do ktorého dopĺňala vetu o prerokovaní výpovede. Tento je ale v úplnom rozpore s obsahom listinného dôkazu, založeného pod č. I. 44 v spise ako výpoveď zo strany zamestnávateľa. Z tohto dôvodu považoval za nevierohodnú výpoveď svedka Ing. F. a Ing. Q., týkajúcu sa času doručovania výpovede navrhovateľovi, nakoľko tvrdili, že výpoveď bola doručovaná v popoludňajších hodinách a navrhovateľ tvrdí, že výpoveď mu bola doručená dopoludnia dňa 30.11.2009.

Jediný dokument (č. I. 45), ktorým odporca dokazuje praktický čas od doručenia výpovede, nie je obsahovo totožný s tým, ktorý bol doručený navrhovateľovi (č. I. 44) a dokazuje, že bol vytvorený dodatočne.

Svedkyňa Q. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 14.01.2011 (str. 4 zápisnice) na otázku právnej zástupkyne odporcu, či bola navrhovateľovi pred výpoveďou daná ponuka na iné pracovné miesta a v akej forme uviedla: „Áno, bola a bola v písomnej forme táto ponuka daná, keďže boli voľné miesta.“. Ďalej uviedla na str. 6 zápisnice: „Navrhovateľ bol 30.11.2009 zavolaný tým, že mu bola predložená táto ponuka práce, ktorú odmietol, a preto hneď mu bola následne na to predložená výpoveď, ktorá bola pripravená pre prípad, že ponuku práce neprijme.“. Z obsahu svedeckej výpovede svedka L. na pojednávaní 28.10.2010 (str. 8 zápisnice) na otázku navrhovateľa, aby uviedol čo p. F. v závodnej jedálni uviedol, že neboli prijaté nejaké ponuky, aby to objasnil, uviedol: „p. F. nám povedal, že nedošlo k žiadnej dohode, že neboli akceptované ponuky, a teda neboli prijaté ponuky zamestnávateľa zamestnancom, že nedošlo medzi nimi k dohode“. Z obsahu citovaných výpovedí vyplýva, že ponuka práce bola daná navrhovateľovi zo strany zamestnávateľa ešte pred rokovaním odborovej organizácie, a preto nie je možné považovať za vierohodnú výpoveď svedkyne Q. v tej časti kedy uviedla, že výpoveď navrhovateľovi bola daná pred skončením pracovného času okolo tretej hodiny. Svedok F. uviedol na pojednávaní dňa 28.10.2010, že navrhovateľovi boli ponúknuté práce, s ktorými nesúhlasil, a tak mu bola daná výpoveď. Ďalej uviedol, že navrhovateľ odmietol aj ponuku prác, ako aj výpoveď prevziať, a tak bol urobený zápis s p. Q. na výpovedi. V tejto časti považoval výpoveď svedka F. za nevierohodnú a považujeme za pravdivú výpoveď svedka L., ktorý sa vyjadril, že navrhovateľ neakceptoval ponuky zo strany zamestnávateľa. Ponuka práce podľa svedka F. mala byť daná tesne pred daním výpovede, a teda po zasadnutí závodného výboru. Svedok M. V. vo svojej svedeckej výpovedi 14.01.2011 okrem iného uviedol: „A raz navrhovateľ pri obede nám oznámil, obed je medzi 11.00 až 12.00 hod, že už dostal papier o ukončení pracovného pomeru od p. F.“. Svedok V. W. na pojednávaní dňa 10.03.2011 okrem iného uviedol, že už pred obedom dostal výpoveď. Vedel, že navrhovateľ dostal výpoveď a po ňom bol zavolaný on. Potvrdil, že už na obede sa o výpovedi rozprávali. Svedok T. X. na pojednávaní dňa 10.03.2011 okrem iného uviedol, že navrhovateľovi bola daná výpoveď v novembri 2009. Navrhovateľ mu povedal, že dostal výpoveď a že má pocit, že to nebolo zákonným spôsobom. Svedok Ing. F. M. na pojednávaní dňa 28.04.2011 vo svojej svedeckej výpovedi okrem iného uviedol na otázku súdu, či vie uviesť, či v danom

čase, teda pred obedom v posledný deň v mesiaci navrhovateľovi bolo len oznámené, že mu je daná výpoveď, alebo mu bola aj písomne odovzdaná vypovedal, že vie, že na stole mal nejaký papier. Povedal mu navrhovateľ, že mu bola daná výpoveď. A svedok bol z toho prekvapený. Na otázku o psychickej pohode navrhovateľa svedok uviedol: „Bol v nepohode, teda nebol v psychickej pohode“. Tento svedok označil aj ďalších prípadných svedkov, ktorí sedeli pri stole v závodnej jedálni v posledný novembrový deň 2009, a to F. X., Q. S. a V. N.. Svedok Ing. M. vo výpovedi uviedol, že navrhovateľ povedal, že dostal výpoveď, keď prechádzal okolo stola v závodnej jedálni. Pamätal si, že jasne povedal, že dostal výpoveď. Na pojednávaní dňa 01.07.2011 svedok F. X. uviedol, že si nepamätá na presný deň kedy navrhovateľ dostal výpoveď. Nevylúčil, že navrhovateľ mohol spomenúť, že dostal výpoveď na obede v jedálni. Svedkyňa Q. S. potvrdila, že navrhovateľ sa pristavil pri stole v jedálni, bolo to iba na minútku a pritom spomenul, že bude končiť. Svedkyňa V. N. uviedla, že keď sedeli na obede, tak sa navrhovateľ pristavil a povedal, že končí, že dostal výpoveď. Svedecké výpovede P. W. a V. K. na pojednávaní dňa 14.01.2011 nepovažoval za vierohodné vzhľadom na skutočnosti, preukázané odporcom. Svedok C. B. vo svojej svedeckej výpovedi na pojednávaní dňa 02.09.2011 okrem iného uviedol, že po predložení žiadosti o prerokovanie p. F. zostali v jedálni traja členovia výboru, chceli urobiť nejaký oficiálny zápis a stretnúť sa aj so štvrtým členom, takže v priebehu týždňa sa aj s ďalším členom stretli a urobil sa oficiálny zápis. Uviedol, že s navrhovateľom sa zamestnávateľ nedohodol, čo potvrdzuje tú skutočnosť, že ponuka práce bola navrhovateľovi daná už pred zasadnutím závodného výboru odborovej organizácie. Svedok ďalej uviedol, že zamestnávateľ bol požiadaný o predloženie písomných dôvodov na výpoveď trom zamestnancom odporcu. Svedok M. V. na pojednávaní dňa 02.09.2011 okrem iného uviedol, že dňa 30.11.2009 po pracovnej zmene sa stretol v jedálni s členmi výboru T. L. a C. B.. Prítomní pán F. im povedal, že dôjde k nejakej organizačnej zmene, týka sa navrhovateľa, V. W. a V. W.. Potvrdil, že p. F. povedal, že s navrhovateľom nedošlo k žiadnej dohode. Z tejto svedeckej výpovede vyplýva, že ponuka práce daná navrhovateľovi zo strany odporcu bola realizovaná ešte pred zasadnutím závodného výboru a nie po tomto zasadnutí, ako uvádzal svedok F.. Svedok ďalej uviedol, že od p. F. boli žiadané nejaké podklady po organizačnej zmene v písomnej forme. Ani jeden zo svedkov, a to C. B. a M. V. vo svojej svedeckej výpovedi nepotvrdili, že by bolo dňa 30.11.2009 prijaté platné uznesenie k prerokovaniu žiadosti odporcu ohľadne výpovede navrhovateľovi. Právna zástupkyňa odporcu na pojednávaní dňa 02.09.2011 predložila súdu kópiu výpovede zo strany zamestnávateľa zo dňa 30.11.2009 p. W., teda osobe, ktorej bola výpoveď daná v ten istý deň, ako aj navrhovateľovi. Z tohto predloženého dokladu jasne vyplýva, že je v rozpore s obsahom listinného dôkazu na č. I. 45, ktorý predložila právna zástupkyňa odporcu na pojednávaní dňa 28.10.2010. Samotné znenie výpovede navrhovateľovi bolo spochybnené odporcom. Svedkyňa Q. na pojednávaní dňa 14.01.2011 na otázku právnej zástupkyne odporcu voči svedkyňi: „Môžete sa teda vyjadriť k I. č. 45 obsahu spisu, či tento dokument ste vy vytvorili v tom čase, ako je tam uvedený?“. „Áno, tento dokument som ja vytvorila 30.11.2009 po 14.00 hod s tým, že po vyhotovení daného dokumentu som tento dokument uložila, a tak sa zaznamenal čas, ako je tam uvedený. Na tomto čase trvám. Tento čas je ten, kedy som ten dokument vytvorila prvýkrát, a to preto, lebo je nepochybné, že tento dokument som skutočne vytvorila v tom čase, ako je tam uvedený, nakoľko musela som tam vložiť vetu, že výpoveď bola prerokovaná“. Tento obsah svedeckej výpovede svedkyne Q. nebol vyhodnotený v súvislosti s obsahom listinného dôkazu založeného pod č. I. 44 v spise ako výpoveď zo strany zamestnávateľa. Tieto listinné dôkazy sú rozdielne a pri porovnaní textu vo výpovedi na č. I. 44 a listinného dôkazu na č. I. 45 je rozdiel v slovných spojeniach „pozíciu Asistent Manažér" a „pozíciu Asistent Manažér", „ste sa stali nadbytočným" a „ste sa stali nadbytočnými", „z ktorých ste ani jednu neprijali" a „ktoré ste odmietli". Pre názornosť porovnania týchto listinných dôkazov ich priložil vo fotokópii (nachádzajú sa na č. I. 44-45). Odporca predložil do súdneho spisu doklad o organizačnej zmene (č. I. 171), pričom prílohou tohto dokladu mala byť aj organizačná štruktúra, ako je uvedené na tomto písomnom dôkaze. Táto nebola spoločne s listinným dôkazom predložená a až v priebehu konania, v roku 2012, odporca predložil doklad pod č. I. 186, pričom nie je preukázaná súvislosť tohto listinného dôkazu a listinného dôkazu pod č. I. 171. Z výpovede svedka M. V. na pojednávaní dňa 02.09.2011 (č. I. 5) okrem iného vyplýva, že „Pán P. F. nám povedal, že dôjde k nejakej organizačnej zmene". Pokiaľ by odporca mal k dispozícii v tom čase predkladané listinné dôkazy na č. I. 171 a 186, vyhotovené ku dňu 15. 11.2009 a 12.11.2009, nebol by žiaden problém na rokovanie výboru odborovej organizácie tieto doklady predložiť, prípadne špecifikovať, o akú organizačnú zmenu sa jedná. Na tom istom pojednávaní dňa 02.09.2011 svedok C. B. na str. 3 doslova uviedol: „Pričom sme žiadali prostredníctvom T. L., aby zamestnávateľ predložil v písomnej forme dôvody, prečo práve tieto tri osoby majú dostať výpoveď". Ďalej svedok uviedol, že p. F. tvrdil, že s navrhovateľom a V. W. sa nedohodli. Túto skutočnosť potvrdil aj svedok M. V. na pojednávaní dňa 02.09.2011, ktorý uviedol, že p. F. povedal, že nedošlo k žiadnej dohode. Na str. 11 prvostupňového rozsudku sa uvádzal, že súd mal

za preukázané existenciu rozhodnutia v písomnej forme, podpísané štatutárnym zástupcom. Z tohto nie je zrejmé, či súd vyhodnotil aj dôkaz, založený pod č. I. 186 ako Organizačná štruktúra a čo považoval za rozhodnutie v písomnej forme. V tejto časti je prvostupňový rozsudok nepreskúmateľný. V spisovom materiáli sa nachádza aj preklad, podpísaný A. Brijákovou dňa 22.02.2010, pričom táto nebola ako svedkyňa vypočutá a nie je zrejmé, či aj tento preklad súd považoval za rozhodnutie o organizačnej zmene, nakoľko tento písomný dôkaz nebol vyhodnotený".

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu žiadal rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom ako vecne správny potvrdiť a zaviazat' navrhovateľa nahradiť mu trovy odvolacieho konania z titulu právneho zastupovania advokátom v sume 79,58 eur.

Uviedol, že prvostupňový súd vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, vykonal všetky navrhované dôkazy oboma spornými stranami, ku ktorým vykonaným dôkazom sa navrhovateľ, jeho právny zástupca aj odporca vyjadrili. Dokazovanie vo veci prvostupňovým súdom bolo vyčerpávajúce. Podľa odporcu prvostupňový súd rozhodol na základe vykonaných dôkazov, pričom na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver. Zistením skutkového stavu vychádzal súd zo všetkých skutočností, na ktoré navrhovateľ poukázal v odvolaní a s týmito sa i v odôvodnení rozsudku vysporiadal. Dôkazy predložené prvostupňovému súdu tento vyhodnotil v zmysle ust. § 132 O. s. p. podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadol ku všetkému čo počas konania vyšlo najavo vrátane toho čo uviedli účastníci konania. Prvostupňový rozsudok má všetky náležitosti v zmysle ust. § 157 ods. 1, 2 O. s. p.

Skutočnosť, o ktoré opiera navrhovateľ odvolanie proti prvostupňovému rozsudku namietal už prvostupňovom konaní, tak ako bolo uvedené, s týmito sa prvostupňový súd v napadnutom rozsudku odvolaním vysporiadal. Odporca trval na všetkých vyjadreniach v prvostupňovom konaní, na ktoré odkazuje.

Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 8Co/217/2012-259 zo dňa 10.01.2013 rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom potvrdil. Navrhovateľa zaviazal nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania v sume 79,58 eur k rukám JUDr. Marty Wertlenovej, advokátky, so sídlom D., ul. W.. XXXX/XB do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Najvyšší súd SR uznesením č. k. 25 Cdo 208/2013-294 zo dňa 16.06.2015 rozsudok Krajského súdu v Žiline z 10. januára 2013, sp. zn. 8 Co 217/2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že dovolací súd skúmal aj či sa v konaní nevyskytla vada v zmysle ust. § 237 O. s. p., hoci na ňu dovolateľ výslovne nepoukázal, pretože na výskyt takejto vady je povinný prihliadnuť z úradnej povinnosti. Za takú vadu je potrebné považovať nedoručenie vyjadrenia protistrany k opravnému prostriedku druhého účastníka na spätné vyjadrenie stanoviska. V tejto súvislosti Najvyšší súd SR poukázal na zaujaté právne názory vo viacerých rozhodnutiach vydaných do 13.01.2015 a rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 13.01.2015 vo veci Trančíková proti Slovenskej republike. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa (č.l. 241-254) bolo doručené žalovanému (č.l. 247). Písomné vyjadrenie žalovaného z 30.05.2012 (čl. 248) bolo súdu prvého stupňa doručené 30.05.2012. Vychádzajúc z uvedeného bolo v preskúmvanej veci potrebné zohľadniť, že vyjadrenie odporcu bolo formulované ako právna a skutková argumentácia navrhovateľovi mala byť preto daná možnosť oboznámiť sa s týmto vyjadrením. V danom prípade táto možnosť nebola navrhovateľovi vytvorená, preto mu tým bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Vychádzajúc z právneho názoru Najvyššieho súdu SR mal odvolací súd zistené, že vyjadrenie odporcu k odvolaniu navrhovateľa došlo okresnému súdu dňa 30.05.2012. Jeho obsahom bolo v podstate len stotožnenie sa dokazovaním vykonaným okresným súdom, jeho zisteniami, právnym záverom a odôvodnením rozhodnutia. Okrem toho odporca zotrval na všetkých svojich vyjadreniach v prvostupňovom konaní na ktoré odkázal. Toto vyjadrenie odporcu bolo zo strany krajského súdu

doručené splnomocnenému zástupcovi navrhovateľa dňa 07.01.2013 (č.l. 255 spisu), ku ktorému tento nezaujal stanovisko.

Nakoľko iné vady odvolaciemu súdu neboli zo strany Najvyššieho súdu SR vytknuté opätovne sa zaoberal preskúmaním dôvodov uvedených v odvolaní podanom zo strany navrhovateľa.

V preskúmvanej veci mal odvolací súd z obsahu spisu preukázané, že k doručeniu výpovede danej navrhovateľovi zo strany odporcu došlo dňa 30.11.2009 (§ 38 Zákonníka práce) a preto pracovný pomer mal skončiť v zmysle ust. § 62 Zákonníka práce dňa 31.01. 2010.

Podaním doručeným odporcovi dňa 25.01.2010, označeným ako neplatnosť výpovede, navrhovateľ oznámil, že nakoľko podľa § 74 je zamestnávateľ povinný výpoveď prerokovať vopred so zástupcami zamestnancov k čomu nedošlo, považuje výpoveď v zmysle citovaného paragrafu za neplatnú a zároveň žiadal o pridelovanie práce podľa jeho pracovného zaradenia.

Dňa 30.03.2010 (§ 77 Zákonníka práce) podal navrhovateľ na súd návrh o určenie neplatnosti výpovede, ktorý návrh odôvodnil tým, že z výpisu z uznesenia výboru základnej organizácie OZ KOVO MOBIS Žilina zo dňa 01.12.2009 vyplýva, že výbor sa zaoberal žiadosťou zamestnávateľa, teda odporcu, s obsahom prerokovania návrhu výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce z organizačných dôvodov s navrhovateľom ako aj ďalšími zamestnancami. Z uvedeného výpisu z uznesenia vyplýva, že ZO OZ KOVO MOBIS Žilina žiadala odporcu o písomné predloženie skladby a stave organizačnej štruktúry, dosahu reštrukturalizácie na jednotlivé pracovné pozície a funkcie. V závere tohto výpisu je konštatované, že výbor ZO žiadosť zamestnávateľa prerokoval a zobral na vedomie. Ako dôkaz označil: Výpis z uznesenia výboru ZO zo dňa 01.12.2009. Na podnet zamestnanca odporcu V. W. sa Inšpektorát práce Žilina okrem iného zaoberal aj okolnosťami výpovede menovaného pracovníka, o čom je vedený spisový materiál pod č. j. 2551/2010. V oznámení o vybavení podania zo dňa 16.03.2010 je okrem iného konštatované, že zamestnávateľ v rozpore s § 74 zákona č. 311/2011 Z. z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov vopred neprerokoval danú výpoveď so zástupcami zamestnancov. Ako dôkaz označil: Oznámenie o vybavení podania zo dňa 16.03.2010 a spis Inšpektorátu práce Žilina č.j. 2551/2010.

Podľa odvolacieho súdu z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal určenia neplatnosti výpovede z dôvodu, že výpoveď daná mu odporcom nebola prerokovaná vopred pred zástupcami zamestnancov v zmysle ust. § 74 Zákonníka práce. Tento dôvod neplatnosti výpovede uviedol v rámci lehoty na podanie návrhu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou v zmysle ust. § 77 Zákonníka práce, t. j. v lehote dvoch mesiacov odo dňa keď sa mal pracovný pomer skončiť t.j. do 31.03.2010. Nebolo preto opodstatnené zaoberať sa skutočnosťami týkajúcimi sa vnútorných organizačných zmien vyúsťujúcich do nadbytočnosti zamestnanca, ktoré začal navrhovateľ spochybňovať až v priebehu súdneho konania dňa 04.11.2011. Týmto sa okresný súd navyše (zrejme z opatrnosti) zaoberal aj keď tiež v rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ nenamietal žiadny iný dôvod neplatnosti výpovede okrem neprerokovania vopred so zástupcami zamestnancov. Uvedené totiž navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu potvrdil na pojednávaní dňa 03.09.2010 keď uviedol: „Jediný dôvod, pre ktorý považujeme výpoveď za neplatnú, je práve to, že nebola prerokovaná výpoveď pre jej doručenie odporcovi“.

V ďalšom preto odvolací súd podrobne preskúmal rozhodujúcu otázku, ktorá bola vo veci vznesená a to prerokovanie výpovede so zástupcami zamestnancov

Ust. § 74 Zákonníka práce v znení do 31.12.2010 obsahuje práva a povinnosti zástupcov zamestnancov a zamestnávateľa pri skončení pracovného pomeru výpoveďou a pri okamžitom skončení pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa. Zamestnávateľ má povinnosť každú výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, a to pod sankciou neplatnosti. Právna úprava ustanovuje pre zástupcov zamestnancov povinnosť prerokovať výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru do 10-tich kalendárnych dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľa. Ak v tejto lehote nedôjde k prerokovaniu, platí nevyvrátiteľná domnienka, že k prerokovaniu došlo.

Zamestnávateľ je teda povinný každú výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak budú neplatné. Ide o prerokovanie, nie je podstatné, či zástupcovia zamestnancov súhlasia, alebo nie; ide v podstate o splnenie povinnosti oboznamovať

zástupcov zamestnancov o personálnej politike zamestnávateľa. Napriek tomu, je tu zakotvená sankcia neplatnosti pri nesplnení si tejto povinnosti.

Okresný súd návrh navrhovateľa zamietol majúc z vykonaného dokazovania za to, že dňa 30.11.2009 bola riadne prerokovaná výpoveď daná navrhovateľovi, ktorá mu bola daná až po tomto prerokovaní. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd. Rozhodujúce skutočnosti totiž potvrdili svedkovia a to hlavne členovia výboru ZO (T. L., M. V. a C. B.). Taktiež prerokovanie výpovede potvrdzuje aj písomné vyjadrenie predsedu ZO na žiadosti odporcu z 30.11.2009 adresovanej ZO OZ KOVO Mobis o prerokovanie návrhu na výpoveď („30.11.09 - výbor + predseda návrh prerokoval a vzal na vedomie a podpis predsedu T. L.). Uvedené napokon vyplýva aj z výpisu z uznesenia výboru ZO z nasledujúceho dňa 01.12.2009, v ktorom sa konštatuje schválenie uznesenia v rámci ktorého sa výbor ZO OZ KOVO zaoberal žiadosťou odporcu o prerokovanie návrhu výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. b/ z organizačných dôvodov aj s navrhovateľom. Aj podľa odvolacieho súdu, ak výbor ZO na zasadnutí dňa 30. 11.2009 rokoval aj o ďalších záležitostiach nebolo to ohľadom výpovede zamestnancom a teda aj navrhovateľovi, ale požiadavky výboru na odporcu keď sa totiž vo výpise z uznesenia výboru ZO uvádza tiež „Zároveň žiadame o písomné predloženie t.j. informovanie odborovej organizácie o skladbe a terajšom stave organizačnej štruktúry, ako aj o dosahu reštrukturalizácie na jednotlivé pracovné pozície a funkcie“. Svedkovia - zamestnanci odporcu (aj bývalí) potvrdili iba skutočnosť, že navrhovateľovi bola daná výpoveď. Aj podľa odvolacieho súdu sa z ich výpovedí nedalo jednoznačne uzavrieť, že v ten deň, keď im navrhovateľ oznámil, že mu bola daná výpoveď, že skutočne v ten deň aj výpoveď bola daná, keď navrhovateľ s odporcom komunikoval ohľadom skončenia jeho pracovného pomeru už pred jej daním (a to od konca októbra 2009). Navyiac niektorí svedkovia ako sa hodnoverne - evidenciou o dochádzke - preukázalo neboli v rozhodnom čase v práci. Napokon ani navrhovateľ nespochybňoval, že výpoveď bola prerokovaná dňa 30.11.2009 v poobedňajších hodinách tvrdil však, že výpoveď mu bola doručovaná v dopoludňajších hodinách a teda pred jej prerokovaním. Uvedené však podľa odvolacieho súdu navrhovateľ hodnoverne nepreukázal.

Okresný súd vykonávaním všetkých dôkazov navrhovaných oboma stranami vykonal rozsiahle a vyčerpávajúce dokazovanie pričom vecne správne rozhodol, keď návrh navrhovateľa na určenie neplatnosti výpovede zamietol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p.

Navrhovateľ v odvolaní vytýkal súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a preto rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Hlavne poukazoval na výpovede svedkov a listinu - výtlačok výpovede v počítači. Odvolanie navrhovateľa odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Okresný súd sa zaoberal každou svedeckou výpoveďou a v odôvodnení rozhodnutia vysvetlil na ktorú výpoveď prihliadol alebo neprihliadol a z akých dôvodov. Zaoberal sa aj predloženou listinou a jej obsah vyhodnotil správne.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu prislúchajú trovy odvolacieho konania z titulu právneho zastupovania advokátom. Tento si uplatňoval odmenu za úkon - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 30.05.2012 - 58,69 eur, režijný paušál - 7,63 eur, vyjadrenie k dovolaniu zo dňa 20.06.2013 - 60,07 eur, režijný paušál - 7,81 eur, DPH 20 % - 26,84 eur. Celkove sumu 161,04 eur. Odvolací súd priznal odporcovi uplatnenú sumu nakoľko bola vyčíslená v súlade s ust. § 1 ods. 1, 3, § 11 ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 1 písm. b/, § 15 písm. a/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Navrhovateľa preto zaviazal nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania v sume 161,04 eur na účet jeho splnomocneného zástupcu (§ 149 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.